

MAGYAR KURIR

Bétsből, Május' 29-dikén 1818.

Nagy Britannia.

Az Anglus seregek Napkeleti Indiában két kézre vették a' hadakozás' folytató-
sát. Az onnét Londonba érkezett tudósítások Jan. 7-dikéig terjednek és igen fontosok. Ezekből lehet már most egészen által látni, mi adott az Anglusoknak okot ezen hadakozásra és arra, hogy a' magok Napkeleti Indiai tartományaikban, Madrasban, Calkuttában, és Bombayban találtató minden ármádaikat összegyűjt-
sék 's a' sikra kiállítsák. Mint látszik, minden Mahratt Fejedelmek titkos szövetségre léptek egy más között a' Britannus kereskedő társaságnak megtámasztására. Most Peischwa a' főbb Mahratt Fejedelem. Ő adta a' hadakozásra való első jelt. Őtet követték elébb Holkár, a' Berari Radscha, 's már most Scindiah és Emir-Chán. —

Hanem egy más színű veszedelem is elő adta magát, melly nem kevés gátat tehet ezen hadakozásnak. Rettenetes ragadó nyavalya kezdett kegyetlenkedni az Anglus seregek közt. Ezen nyavalya a' Délit Indus tartományokban Cholera morbusnak nevezetik, 's minden természetű minémüségire nézve valóságos pestis. Eleinten csak a' Ganges és Dschemna vizek mellett az ott lakó népek között uralkodott, de későbbre az Anglus seregekben is nagy hirtelenséggel kiütött. Az első napon, mellyen magát köztök megmutatta, 97 embert ölt meg; a' második napon már 500-ra tett volt azon halottak' száma, kik ezen betegségnek áldozatjává

lettek. Ennél rettenetesebb állapotot látni lehetetlen; az országútsakat halottak és haldoklók borították-be. Minden felől csak azoknak keserves kiáltozásait lehetett hallani, a' kik ezen nyavalyát elkapván kétségbeesve jajgattak. Ugy látszott, mintha ezen tudósításnak elindulásakor már kezdett volna valamit tensesedni a' veszedelem: de ellenben az is igaz, hogy már ekkor magának Lord Hastingsnak, a' Fő Hormányozónak, szállására is bekapott, 's az ő tulajdon tselédjei közül is meghaltak volt 17-ten. Az ott született emberekre nézve az a' kűtönös van ezen nyavalyában, hogy őket ez, a' nélkül, hogy előre valami bajokat éreznek, egyszerre úgy meglepi, hogy azonnal leroskadnak 's öt minutumok alatt meghalnak.

* * *

Az Északi pólus felé evező Anglus hajók Május' 1-ső napján a' Norvégiától 44 tengeri mértföld sávolságra lévő, Skotziához tartozó szigetekhez megérkezvén, ott, mint újság, legelőbb is egy jég-sziget tűnt szemükbe, melly az Északi pólus felől jött oda. Ennek szemlélése kedves időtöltést tsinált az Anglus hajós legényeknek. Ezen jég-szigetről a' Párisi Journal-des-Debats is emlékeztet, ily megjegyzést adott hozzá: —

„Már két hónapja, hogy tele van az Atlanticus Oceanus efféle jég-szigetekkel, mellyek a' pólusi jégmassától elszakadván a' tenger által ide hozattattak. Nem régen egy hajót, a' melly Halifaxból Plymouth felé evezett, az efféle jég-

)C *

massák egészen körülvéren, csaknem összerontottak. (Kapitány Dietrichson is azt beszéli, hogy a Concordia nevű Dánus hajóval, Philadelphiából Európa felé evezvén, a szélességnek 42 és 43 grádusai között s a hosszúságnak 46½ grádusánál, Aprilisnek 5. dikén néhány oly nagy jég-szigeteket látott, hogy a tenger vizéből 100 lábnyomnyira is ki-nyúltak, s ha bár nékiek semmi sérelmet nem okoztak is, tsakugyan oly szörnyű nagyok voltak, hogy miattok a szél nem fúhatott a hajóra. A Schetlandi szigeteknek egygyikénél is, melynek Fula a neve, s a 60-nadik grádusú Északi szélességnél esik, hasonlóképen egy oly jégmassza mutatta meg magát, a melynek hossza 6 mértföldet teszi, és így kétakkora mint Fula szigete, melynek hossza csak 3 mértföld. Azolta, hogy a jégmassza ezen sziget mellett megállapodott, a szigeten sokkal hidegebb van mint addig; gondolják, hogy a szigethez tsatolta magát. Ugy látszik, hogy azon sok jégnek melly most az Amerika és Európa között lévő tengerben ide s tova hányattatik, nagy befolyása van a mi országaink béli időjáráshoz. Ezek a pólustól a szélesség 40-dik grádusáig nagy sebességgel lejönnek, de lejjebb még semmi se látott effélet, minthogy már ott a tenger vize sokkal melegebb lévén, ott hirtelen elolvadnak, s az elolvadás-közben a levegőt is nagyon meghidegítik. Ha ez Amerikához közel történik s ha éppen akkor a szél Amerika felé fú, úgy a hideget s nedves levegőt Uj Angliába, Pensylvaniaiba, s Marylandba hajtja, a hol a baratzksáknak, mellyek ott nagy gondal természetnek, igen ártalmasok. Ellenben, ha Európa felé hajtja őket a szél, s itt az ő elolvadásokkor a szél napnyugotrol talál lúni, így a hideg és nedves gőzzel melyes levegőt Európa felébe hozza, melly itt az esztendőnek természeti melegségével összeveszvéren,

egygyütt tusakodnak, és sebes assözéseket s váltosó időket okoznak. Ha ezen magyarázat a valósággal meg talál egyezni (a mint hogy másoknak vélekedése szerént is így látszik lenni a dolog) reménlenünk lehet, hogy az egy időtől fogva uralkodó szeles, hideg, és nedves idők nem fognak oly sokáig tartani, hogy sokat árthassanak; mint hogy oly okon fundálódnak, melynek hamar el kell múlni.

Frantzia Ország.

Május 16-dikán egy proklamátzió érkezett a Királytól a két kamarához, melly által a jeleutetik, hogy ezeknek üléseik mostan berekesztetnek. A nap, mellyen ezen esztendőben elkezdődni fognak, meghatározva nem említettik. A Királyi proklamátziót a belső dolgokra ügyelő Ministerek vitték a Követek kamarájába. Éppen az ő oda való belépések előtt egy nagyon nevezetes dolog fordult elő, a melly hosszúsas vetelkedéseknek lett tárgyává. Annak a Biztosságnak Orátora, melyhez a kérelmek érkezni szoktak, s a melly, minckelötte ezeket a kamara elejébe adná, előbb megfontolja s a maga vélekedésével egygyütt terjeszti osztán annak elejébe: egy ily vélekedést vitt be a gyűlésbe, s felolvasta azt. A kérelem az esmeretes *Regnaud-de-Saint-Jean-d'Angelitől* való. A dolog foglalatja e volt: —

„Uraim! Gróf *Regnaud-de-Saint-Jean-d'Angely* ezen névnek hallására nagy tsendesség lett, s némelyek így szólottak: Halljuk!) kéri a kamarát, hogy eszközölje ki, hogy a mi követségi Agenseink, az idegen országokon tartózkodó Frantzia számkivettettekre nézve vigyék véghez azt, hogy élhessenek a népeknek jussával, a melly, mint a Gróf elő adja, az ő szerentsétlenségekre, meg nem esmertetik. — „Ha az urak, így szoll az Esdeklő, mint én ezt az urak igasságos

voltától reménlem is, az én esdeklő levelemet Biztosság elejébe adják, e' könnyen szerezhethet magának oly tudósítasokat, mellyek ötet azon szenvedések felől, a' mellyeket én, az én számkivetett társaimmal egygyütt, szenvedünk, 's mind eddig bátorsággal 's magunkmegtagadásával szenvedtünk, meg fogják győzni. Ezen szenvedéseknek sokálatartása 's mint látszik végetlen terjesztetése elfogyasztották végezetre testi és erköltsi erőnket; a' türedelem' helyét az igazságtalanságok ellen való bosszankodás foglalta el; egy Frantzia 's hazájához hűséges léleknek kevélysége felgerjed azon alávaló szolgálai állapot ellen, melyben mi a' megengesztelhetetlen idegen politzia által tartatunk, 's a' melynek megalatsányító tulajdonsága, mint nékem látszik, azon nemzetre háromlik vissza, a' melynek én is tagja vagyok. Nem számkivetetésemnek elvégződése az, a' miért én esdeklek; mert az idő maga is el fogja végezetre hozni az igazságot 's megőmítja a' rossz fundamentomon épült bosszúálló indulatot; éreztetni fog végezetre annak szükséges volta, hogy a' külémbkülömb részek között való egyenetlenedések megszűnyenek, hogy a' mult dolgok elfelejődjenek, 's hogy minden indulatok 's minden valóságos Frantzia szívek, egy gondolkodásra és egy akaratra vissza térjenek. Addig mindazonáltal, míg mind ezek elkövetkezének, azon keménység ellen, mellyet a' számkivetett Frantziák szenvedni kénytelenítettnek, 's a' melynek kevés példáját mutatja a' történetírás, hatalmas és bizonyos oltalomra van nékiek szükségek."

Minekutánna az Orátor (*Rivière*) ezen egész esdeklő levelét summásan még egyszer elő mondottá volna, azután felolvasta a' Biztosság' vélekedését is, melynek foglalata e' volt: — „Megfontolván azt, hogy a' Királynak 1815. ben Julius' 24-dikén költ Rendelése, 's a' törvényho-

zó kamarának a' következett Januárius hónapban tett Határozása által számkivetett személyek, azután is nem kevesebbé Frantziák maradtak, 's az ezen tulajdonsággal öszszetsatoltatva lévő polgári jusoknak most is részeseik, és hogy nékiek ezen tekintetben, mihelyest azon országnak, melyben tartózkodnak, törvényeit megtartják, mind azokkal a' jókkal, mellyek felől a' természeti és nemzeti törvények mindeneket bizonyosokká tesznek, élniek kell: ehez képpost jóvállja a' Biztossága, hogy ezen esdeklő levelet igazítsák Uraságtok a' külső dolgokra ügyelő Minister' elejébe."

„En is jóvállom, így beszéllett *Saulnier*, a' mit a' Biztosság jóváll, hogy tudniillik adattassék által az esdeklő levél a' Ministeri tanát's Elölülőjének; nékem illendőnek látszik lenni, hogy a' számkivetettek, a' kik idegen országokban keresnek menedéket, 's azon Országásoknak, a' hova befogadtattak, törvényeiket megtartják, védelmezteszenek, 's azon üldöztetések róllok elfordittassanak, mellyeknek alig lehetne hitelt adni, minthogy ezen idegen Országásoknak semmi hasznok se' lehet abban, hogy azon emberekkel, kik tőlük vendégi szabadság' jussával kívánnak nállok élni, szükségtelen keménységgel éljenek. Így hántunk-e mi egy más országnak még sokkal számosabb számkivetettjeivel? Nem fogtuk-e mi már ezeknek (a' hazájokból elfutott Spanyolokrol beszél) ezen Oratori székéből is pártjokat? Nem egy Ministerünk kérte-e 's nem nyerte-e meg ezen kamarától azt, hogy a' szerentsétlenség' jussa eránt való tiszteletből ezen bujdoklókat segítjük, a' kik ezen segedelem nélkül, közönséges koldulásra vetemedni kénytelenítetttek volna? Nem újabb üldöztetésektől mentettük-e meg őket ezen jó szívű végzésünk által? Nem mi világoztottuk-e meg ezeknek Országlovszékjeket azon veszedelem eránt, a' melly abból következne,

Ha ezeknek üldöztetése tovább is így tartana? 's az ő hazájokba lejendő visszabotsáttatásokat nem mi sürgettük-é a lehetőségig? Kevesebbet fogunk-é tselekedni némely Frantziákért, kik egy szélvész által idegen földekre vettettek? Nem, valósággal nem; mert a' mi Országlószékünk az efféle sok kérelmek által megilletődven, közbe fogja magát tenni az idegen Kabinéteknél, hogy azon előrevaló vizsgálási rendelkezéseket, mellyeket néhány hazafi társainkra nézve tettek, szüntessék-meg. Azt is remélnjük pedig, hogy Országlószékünk ezen tsupa igassági lépésnek tételénél nem fog megállapodni. Szerentsére idegen lévén ő maga a' Jul. 24. dikén költ végzésektől, vissza fog ő térni azon időpontra, mikor ezek történtek. Szerentsétlen időknak szomorú resultátumai! Mi azt nem vizsgáljuk most, hogy az, a' mit akkor a' mit intézeteinknek megerősítettésekre nézve jónak tartottak, valóságos hazafiai célzásoknak-é, vagy pedig nem ily felséges érzékenységeknek tulajdoníthatottak-é, és hogy esmeretlen emberek kevesebb homályosokkal miként elegyítették-é össze. Ma a' számkivettetés' szenvedéseinek nyujtatása által, az ezen fatalis laistromban tállátó személyek éppen oly igen ajánlathatnak az igasságosság', mint a' Kir. kegyelmesség' tekintetébe. Hazájokból már régen kiküldettétvén, familiájoknak 's barátjaiknak társaságaikból kiragadtátván, 's nagyobb részint aztjse' tudván, hogy ez a' vélek való kemény bánás mi miatt történik, oly reménség által tápláltatnak, hogy az ő más időkben tett szolgálataik nem fognak egészen elfelejtetni: 's ha szintén az ő számkivettetésekkel akkor fontos környüállások kívánták is, ezek a' környüállások többé nintsenek-meg. Mi most szerentsésebb kinézések között élünk. A' mi intézeteink jobban jobban kifejtődven, naponként erőssödnek, és mi semmit se' kételkedünk azeránt, hogy

a' Királyi Országlás, melynek ereje még a' mi vetekedéseinknek heve által is nevededik, érzi annak szükséges voltát, hogy ezen számkivettetéseknek határt kellessék tenni; elég könyhullatásba kerültek már ezek, és mi nem hisszük azt, hogy néhány embereknek visszatérése valóságos félelmet okozna....." (Ezen szókra így kiáltott - fel Puyegurin tsak ülőhelyéből: Ez a' beszéd azt teszi, úgy-é, hogy hívjuk vissza őket?) ... *Saulnier* pedig így folytatta beszédét: — „Ily sok szélveszeketől való hányattatás után nem sohajtoznak ezen emberek egyéhért, tsak tsendességben való élhetésért, 's azon való örvendezhetésért, hogy még ezután valaha abban a' házában nyomúlhatnak-meg lakásra, melyhez őket ily betses kötelek tsatolják, 's a' mellyek, ha mostanában valamelly gyanakodó előrenézés az ő köztünk való létektől félne is, az ő tsendes magokviselésiért elég kezességül szolgálhatna. De sokkal magossabb poltzra van ám a' Király' országlása mostan helyheztedőve, hogy sem valami efféle félelmei lehetnének. Ha a' boszszuálló érzések még effélékről beszélnek is, idővel ezek is megszűnnek: most pedig megveti őket a' Király. De hisze' ezek az elfelejtkezés' 's egygyesség' érzékenységei, mellyekről mi most beszélünk, már régen a' Király' szájából folytak-ki. A' Ministerek is ezt emlogették nem régen ugyan ezen Orátori székéből. Réájok nézve is valósággal jó az, ha ezen érzések sikeretlenek nem maradnak, 's a' mi idegenektől való közüllévő megszabadulásunknak nevezetes időpontja, egy kivétel nélkül való megengesztelődésnek is épokhája legyen.“

Cornet d' Incourt: Én is megegygyeznék a' Biztosság' vélekedésében, hogy a' dolgot a' külső Ministerhez küldjük, minthogy ez a' dolog magában senkit meg nem sért: hanem másfelől, mihelyest annak a' jóállásnak védelmezése az es'

deklő ástál felhozott minden panaszokat igasságoknak lenni felteszen; 's mihelyest ebből alkalmatosságot veszünk arra, hogy nem csak az idegen kabineteket, hanem még Királyunknak is egy rendelkezését 's egy ezt követett törvényünket is megtámadjuk.... (Ezekről, felkiáltott *Saulnier*, szó siintsen!), úgy itélek, hogy a' kamarának kötelessége az, hogy a' Biztosság' jóvállását féro vesse. Ha a' népek' jusiai a' mi számkivetettjeinkre nézve megsértettek, nékiek a' Frantzia Országlószék' Követjeihez 's Ágenseihez kellett volna folyamodni. Ha ezek az ő kívánságaira siketek lettek volna, akkor a' mi külső Ministerünkhöz folyamodhattak volna panaszaiikkal. "

Erre két részre szakadt a' kamara. A' bal oldalon ülők felkiáltottak, hogy meg kell erőssíteni a' Biztosság' jóvállását. Az ellenkező oldalon lévők (az Ultrák) is felkiáltottak, azt kívánván, hogy vissza kell vetni a' jóvállást.

L a f i t t e azt a' meggyzést tette, hogy a' kamara' tagjai nintsenek oly nagyszámmal jelen, hogy a' visszavetés felett tanátskozhassanak.

Néhány tagok: Voksolásra kell a' Biztosság' jóvállását botsátani!

Más tagok: Voksolás alá kell a' visszavetést botsátani!

Ismét más tagok: Nem vagyunk annyi számmal jelen, hogy a' 35-dik cikkely szerint a' visszavetésről voksolhassunk.

Elölülő: A' 35-dik cikkely nem parantsolja azt, hogy a' kérelmekre ügyelő Biztosság' vélekedéséről ne voksolhassunk. — Így tehát voksolásra botsáttatott a' dolog, 's a' lett a' voksolás' kimenetele, hogy az Esedezőnek kérelme a' fő Ministernek Hertzeg *Richelieu* nak kezébe küldtessék.

* * *
Említettük, hogy a' Pairek' 's Követek' kamaráji valamint a' hadi adónak,

úgy az Európai magánosoknak tartozó adósságnak haladék nélkül való lefizetésére nézve is, minden disputálás nélkül és egyenlő akarattal megegyeztek a' Király' jóvállásában. Azt is megirtuk előbbeni leveleinkben, hogy ezen adósságok közzül az utólsónak esztendőként fizetendő, 's a' Frantzia Státusnak Nagykönyvébe beirandó interestumma, 16,040,000 Frankokból áll. A' Frantzia Országlószék' könnyebbségére úgy tétetett az egyezés, hogy ő ezen summát ne egyenesen magoknak a' magánosoknak, hanem az Országlószékeknek fizesse, 's ezeknek kötelessége legyen, hogy kiki a' maga Státusaiban találtató magánosok között kioszsza mindeniknek a' maga részeit.

Itt következik a' betűknek sora szerint azon Európai Státusoknak laistroma, a' mellyeknek Frantziaország ezen interesteket fizetni fogja: —

Anhalt - Bernburg	17,500
— — Dessau	18,500
Austria	1,250,000
Baden	32,500
Bavaria	500,000
Brema	50,000
Dánia	350,000
Spanyol Ország	350,000
Pápa Birtoka	250,000
Frankfurt	35,000
Hamburg	1,000,000
Hannovera	500,000
Hassiai Vál. Fejedelemség	25,000
Hassiai Nagy Hertzség Oldenburgal egygyütt	348,150
Joniai szigetek, Isle-de-France szigete, 's a' Nagy Britannia ortalma alatt lévő egyéb tartományok	150,000
Lühek	100,000
Mecklenburg-Schwerin	25,000
— — — — Strelitz	1,750
Nassau	6,000

Párma	50,000
Belgium	1,650,000
Portugallia	40,900
Pruszszia	2,600,000
Reusz	3,250
Sardinia	1,250,000
Sakszonია	225,000
Sachsen - Gotha	30,000
--- Meinungen	1,000
--- Weimar	9,250
Schwarzburg	7,500
Helvétzia	250,000
Toškána	225,000
Württemberg	20,000

Ezen itt következő Német Státusok, egygyütt, még a' következő summákat kapják, hogy egymás között feloszszák.

Hannovera, Braunschweig, Hassiai Vál. Fejedelemség és Pruszszia	8,000
Hassiai Vál. Fejedelemség és Sachsen - Weimar	700
Hassiai Nagy Hertzegség és Bavaria	10,000
Hassiai Nagy Hertzegség, Bavaria és Pruszszia	40,000
Sakszonია és Pruszszia	110,000
Summa	12,040,000

Ezen laistromban, mint látni lehet' az egész summa tsak 12 millió és 40 ezer Frankra, és nem 16,040,000-re tételik. Ennek oka az, hogy innét ki vannak hagyva a' Spanyolországnak és Angliának tartozó más-summák, a'mel melyek Spanyolországra nézve egy, Angliára nézve pedig három milliókból állanak. Ezek azért nintsenek itt feltéve, hogy Frantziaország ezekre nézve már még régebben különös egygyezésekre lépett volt Spasvolországgal és Angliával. Azzal még 1814-ben, ezzel pedig 1815-ben Nov. 20-dikán. A' mi pedig a' feljebb találtató, 's a' több Státusokat illető laistromot nézi,

erre nézve tsak a' múlt hónap' 25-dikén készült-meg, a' Párisban lévő idegen követelek 's a' Frantzia Országglószék közt, a' kötés.

* * *

A' Generális Savary (Rovigói Hertzeg') felesége ilyen jelentést tételik kö-zönségessé a' Párisi újságlevelek által: — „Néhány Anglus és Német újságlevelek azt erőssítik, hogy Londonban és Brüsszelben egy munka jött-ki, ily cím alatt: *Memoires de Mr. le Duc de Rovigo*. Jelentem, hogy a' Rovigói Hertzeg sem *Memoárokat* sem egyéb ilyen írást nyomtatás alá nem adott, és minden afféle, a' mi most ezen név alatt kijöhet, nem egyéb tsalárdásagnál, 's tsak nyereségszomjuzásból vagy valamely még ennél is rosszabb kütföböl veszi származását. Ezt én tsak azért jelentem, hogy nem akarom megengedni, hogy számkívettelt szerentséllen férjem' nevében hazugságok terjesztesaenek-el. Párisban April. 26-dikán 1818-ban.

* * *

Tarlozás a' Rhodezi polgárok' peréből:

Egy levél Alhyból Május' 7-dikéről, a' Párisi újságokban: — „Mansonné, magát nagyon megvonva él a' szállásán; tegnap a' Préfektusi hivatalhoz hivatott; azólta, hogy az ítélet kimondatott, ekkor ment-ki előbb. Ezen peruek nézésére még idegenek is nagy számmal gyűltek volt Alhyba, de sokak tsak most későre érkeztek-meg oda; hanem a' kik így el-késtek is legalább Mansonnét meglátogatni 's megemerni el nem mulatják. *Clemandotrol* azt mondják, hogy újabb *Memoárokat* akar kiadni; melyre nézve Párisba veszi útját. *Bastide* még most is az az ember, a' ki eddig volt; tsak ő tudja kétségheeséssel küszködő czimborássaít hátorítani. *Colard* a' maga szerény Benoit Annáját (szeretőjét), Benoit Anna pedig a' maga *Colardját* siratja;

Jausion a' familiáját. Tsak *Bastide* nem sír senkiért. Még most is minnyá-jok esküsznek, hogy ártatlanok. Bax egyedül van egy szobában, 's tsak néki nints békó a' lábain. Az ő szolgálatja, mellyet az által tett, hogy a' gyilkosság' historiáját kivallotta, 's a' mellyért az ítélőszék által a' Király kegyelmességébe ajánlatott, azzal a' reménsséggel táplálja őtet, hogy nem fogják megölni. Sőt ha megölnék is, még is van az a' kis remén-sége, hogy, mivel az ő tanubizonysága a' még fogva lévő társaknak perében is szükséges lesz, tehát még leg alább addig, míg e' lefoly, terjedni fog az éle-te. Benoit Anna azt erőssíti, hogy ké-szebb volna a' maga Colardjával meghal-ni, mint az ő halála után élni. *Misson-nieren* kívül minnyájan a' Cassatorium Forum elejébe apelláltak.

Mansonnét az Esküdtek közzül né-hányak még azon nap', mellyen az ítélet kimondatott, meglátogatván, ilyen com-plementummal fogadta őket az aszszony: *Uraim! az urak lelkiismerete, mel-lyel ezen gyilkosságra nézve ítélet-jeket kimondották, egész nyugoda-lomban lehet; legyenek meggyőző-döttek az urak, hogy egy ártatlant se' ítéltek-meg.*

Más látogatóknak így beszéllett ezen aszszonyság: Nagyon örvendek, hogy reá vettem magamat a' dolognak kiválására; lelkemesmérte egészszen tsendes. Már tsak egy fogyatkozásomat érzem; ez a' fiamnak távolléte; de két napok alatt ő is megérkezik. Már több egy esztendőnél, hogy ebbe a' rút dologba keveredve va-gyok, 's még is akár mint iparkodjak, ki nem vethetem elméből a' szörnyülkö-dést. A' *Bastide* rettenetes tekintete leg-jobb álmomból felrettent. Olyan mintha szüntelen azt látnám, melly nagy dühös-séggel akarja mejjembe ütni a' véres kést.

A m é r i k a.

Az írják *Venezuelából*, hogy Fő-vezér Bolivar, Admirális Briont el fogatván, Augusturába vitette, hogy ott, mint engedetlenre, mondjanak hadi ítéletet.

Frantzia emigráns Dupont nagy kárt vallott Északi Amérikában. Néki ott nagy puszkaporos malma volt, és ez a' le-vegőbe felvettetett; 30 emberek ölettet-tek-meg, és sokan kaptak sebet. Eppen akkor Marschal Grouchy 's maga Du-pont is ott közel lévén, több másokkal egygyütt annak közönhetik életben lett maradásokat, hogy egy nagy és vastag fa mellé szaladtak, 's vonták magokat, melynek sűrű ágai őket megoltalmazták. Dupontné 's egy leány testvére sebeket kaptak. Delmásnak a' vallán egy nagy ütés esett. A' kárt, mellyet a' lobbanás okozott, 30 ezer Dollárra teszik.

Az Északi Amériikai egygyesült Stá-tusok zászlóján már most 20 tsillagok szem-léltetnek, két mezőben. Ez azt jelenti, hogy ezen szabad ország' Státussainak (tar-tományainak) száma már 20-ra szaporod-tott, minthogy valamikor a' tartomá-nyok' száma egygyel nevekedik, a' tsilla-gok' száma is annyival szaporittatik. Mi-kor lábra állott ezen ország, akkor 13 tartományokból állott, melly most 15 fejr pántlika - formá vonások által jelen-tetik az ország' zászlóján.

* * *

A' Ney-Yorki újságlevelekben Spa-nyolországra nézve háborúval fenyegetőző tudósítások találtatnak: — „A' Congresz-szus parantsolatjára, úgy mond, kinyom-tattattak a' mi Országlószeüknek Spa-nyolországgal folytatott írásbéli veteke-dései. Nem régen oly kifejezésekkel élt a' Hadi Biztosság' Előfűlője, mellyek azt jelentették, hogy a' Spanyolországgal va-ló hadakozás elkorülhetetlen. A' *Was-hingtoni* újságlevelek pedig már közellévő hadakozásról beszéllenek, 's több effélék.“

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Szakszen-Tétseni Albert ö Királyi Hertzegsége Május 22-dikén, N. Baranya Vármegyei jószágaihoz, Budára egészségesen vissza érkezett. Utolsó éjtzakan Pakson a' Szentgyörgyi Horváth familia' házában bált; Tetényben Ns. Pest Vármegyének, melly ö Kir. Hertzegségének, mint hajdani Fő Ispányának emlékezetét még most is tiszteletben tartja, Követség által közönytetett, 's onnét ezen Követség és 20 lovagok által, kik ezen tisztelettelre már előre készen állottak, egész a' Budai Királyi kastélyig kísértetett, a' hol katonai tisztelettel fogadtott. Néhány napokat Budán tölteni szándékozott ö Kir. Hertzegsége.

B é t s.

Azon jóltévo Hazafiak között, kik az Udvari újságnak Apr. 17-dikén költ darabjában ditsérettel megnevezettek, azért, hogy a' Császár ö Felsége ditsőséges születésének emlékezetnapját külömbkülömb hazafiai adományaik által is meginneptették, méltó emlékezet tetetett N. Torontál Vármegyében Bobának Birtoikos uráról 's ezen Vármegyének Tábla Birájáról Tek. Gyertyany Antal urolis, ki a' maga hazafiai jó szívűségét valamint eddig sok ízben megbizonyította, úgy most is azzal mulatta ki, hogy a' Császár Huszár Regiment Obersteri első Svadronnyának, 132 forintot, 224 font kenyert, két aló bort, 112 font húst, 's lovaiknak 133 portzió eledelt ajándékozott.

Elegyes Dolgok.

Azt írják, hogy Brasiliában a' Ma-

can nevü viz mellé Német népet akarnak plántálni, 's a' Koronaörökös Hitvesének Leopoldina Austriai Cs. Fő Hertzegaszszonynak tiszteletére, *Leopoldinának* fogják nevezni. Az oda költözendő Némét lakosoknak, familiájoknak számosságához képpent, 50 — 100 hold megmivelní való földet adnak ingyen. Azt mondják, hogy Státusminister *Lor-Arcos*, ezen plánumnak nagy pártfogója és előmozdítója.

* * *

A' Norvégiai Rendek' gyűlése azeránt kezdett vala gondoskodni, hogy koronázáshoz való Királyi czimereket készíttessen, de megtudván, hogy a' Király már mind ezekről maga gondoskodott, letette ezen czélzását: azt mindazonáltal ezen esetben is ki akarja nyerni a' Királytól, hogy a' Királyi czimerek, mint Norvégiának tulajdonai, Norvégiában tartassanak.

A' Stokholmi koronázás Május' 11-dikére volt meghatároztatva. A' Strömhelmi Királyi istállóbol olyan sejér páripát hoztak Stokholmba, mint a' hó, 's a' melynek mint nagy ritkaságnak, úgy járnak nézésére. A' Király ezen fog ülni, mikor koronázásra megyen.

* * *

Májusnak közepe' tájáig 5 linea hajókból 's néhány Fregátokból álló Orosz hajós sereget vártak a' Koppenhágai tengeröhlbe. Azt mondják, hogy tsak gyakorlás' kedviért tennék ezen hadi hajókat a' tengeri útozást.

Száz forint huszas pénzért, adtak Váltó czéduában: —
Máj. 26-dikén 243 — 27-dikén 246½ — 28-dikén 251½ — forintot.